

POEZII

Alfred Poplingher

NOPTI

Orele nopții au anotimpurile lor.
Fiorii unei iubiri cândva trăite ,
Pe care un creier nostalgic ,

Din liniște și relaxare
Îi readuce în prim-plan ,
Îți umple nările cu mirosul de lăcrămioare și zambile
Ale fragedei primăveri.

Clipe de amor cândva trăite,
Pe care un creier jucăuș ,
Din liniște și relaxare
Le readuce în prim-plan,
Te face să simți dogoarea verii.

Tristetea și regretul despărțirii ,
Pe care creierul care nu o uită ,
Din liniște și relaxare
Le readuce în prim-plan,
Te face să auzi foșnetul frunzelor ruginii ale toamnei târzii
Sub pașii care rătăcesc
Pe un drum pe care încă nu-l cunoști.

2

Durerea , goliciunea și dorul dispariției celor dragi ,
Pe care creierul refuză să îi uite,
Din liniște și relaxare
Îți umple sufletul de crivățul iernii.

Da, orele liniștite ale nopții
Te inundă cu crâmpoie din trecut ,
Anotimpuri de sentimente , trăire de anotimpuri.

**

Ilustrații – AI NightCafe

Paradoxuri

Pe Pământul Sfânt
Dealuri și coline
Se numesc munți
Iar lacuri - mări.
În Țara Sfântă
Găsești o Mare Roșie
Și o Mare Moartă.
Pe Pământul Sfânt
Poți schia vara
Și face plajă iarna.
În Țara Sfântă
Doar 40 de minute despart
Forfotul citadin al orașului
Care nu doarme nici noaptea
De citadela în care
Sanctualele religiilor
Dăinuiesc în aparentă pașnica vecinătate.
Pe Pământul Sfânt
Contrastele se trăiesc stoic
Dar nu întotdeauna în obediență.

